

Arrest

**nr. 143 465 van 16 april 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 10 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 november 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 december 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. DE RUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 mei 2014 heeft verzoeker een aanvraag ingediend om een verblijfskaart te verkrijgen als familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter), dit op grond van een wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan.

1.2. Op 7 november 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. Betrokkene legt volgende documenten voor:

- verklaringen op eer door derden: gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als bewijs van een duurzame en stabiele relatie van tenminste twee jaar, of van een ononderbroken samenwoning als partners van één jaar voorafgaand aan de aanvraag

- verklaring wettelijke samenwoning dd. 30.07.2013: dit document is te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie; het toont niet aan dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen, of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag

- infoblad wettelijke samenwoning dd. 13.03.2013: het gegeven dat betrokkenen op 13.03.2013 informeerden omtrent de te volgen stappen voor het afsluiten van een verklaring wettelijke samenwoning, toont niet aan dat zij op dat moment reeds samenwoonden. Dit document toont dan ook niet afdoende aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag; het kan niet aanvaard worden als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie

- notariële akte dd. 30.04.2013 waarin betrokkene liet optekenen dat hij verbleef op het adres van de referentiepersoon: gezien deze vermelding van het gezamenlijke adres is gebaseerd op verklaringen van betrokkene, worden deze gegevens beschouwd als een verklaring op eer welke niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden. Deze verklaring vindt bovendien geen ondersteuning in de overige elementen van het administratieve dossier. Bijgevolg kan dit document niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie

Uit de gegevens uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfs- aanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt vervolgens:

“(…) Het art. 40bis, §2,2° van de wet van 15.12.1980 vereist dat er aangetoond wordt dat er een duurzame en stabiele relatie is van de verzoeker met zijn partner van tenminste twee jaar.

De verklaringen en documenten die werden voorgelegd vinden wel degelijk ondersteuning in elkaar en in de overige gegevens van het administratieve dossier. Een samenlezing van alle stukken toont genoeg dat dat de verzoeker en zijn partner op het ogenblik van de aanvraag tot verblijf reeds meer dan een jaar samenleefden.

Door de verklaringen en stukken die worden voorgelegd zomaar te verwerpen, zonder verder onderzoek, heeft de verweerster de zorgvuldigheidsverplichting geschonden."

2.2. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben; (...)"*.

2.4. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie ligt bij de aanvrager en is, bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermag een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.5. In casu oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.6. In het administratief dossier bevinden zich de in de bestreden beslissing beoordeelde stukken, namelijk:

- verklaring van de heer A. P. en bijvoegsel van 28 mei 2014;
- attest werkverlet n.a.v. verklaring wettelijke samenwoning van 30 juli 2013;
- infoblad wettelijke samenwoning van 13 maart 2013;
- notariële akte van 30 april 2013.

2.7. Verzoeker legt volgende stukken neer bij zijn verzoekschrift:

- verklaring van de heer A. P. en bijvoegsel van 28 mei 2014;
- document met titel "*notariële verklaring betreffende burgerlijke stand*" van 1 oktober 2012;
- infoblad wettelijke samenwoning van 13 maart 2013;
- notariële akte van 30 april 2013;
- attest werkverlet n.a.v. verklaring wettelijke samenwoning van 30 juli 2013

Door bij zijn verzoekschrift opnieuw de stukken te voegen die reeds beoordeeld werden in de bestreden beslissing, toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft. Het document met titel "*notariële verklaring betreffende burgerlijke stand*" werd blijkens het administratief dossier niet voorgelegd door verzoeker bij zijn in punt 1.1. bedoelde vestigingsaanvraag. Het kan de verwerende partij zodoende niet ten kwade worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden of hieromtrent niet te hebben gemotiveerd, nu zij hiervan niet op de hoogte werd gesteld. Het betreft ten

overvloede ook niet meer dan een infoblad zodat niet kan worden ingezien hoe dit had kunnen leiden tot een andersluidende beslissing.

2.8. Waar verzoeker aanhaalt dat de verklaringen en documenten die werden voorgelegd *“wel degelijk ondersteuning in elkaar en in de overige gegevens van het administratieve dossier”* vinden, wordt opgemerkt dat de bestreden bijlage 20 louter met betrekking tot de notariële akte van 30 april 2013 stelt: *“Deze verklaring vindt bovendien geen ondersteuning in de overige elementen van het administratieve dossier.”* Met zijn niet geconcretiseerd betoog dat louter gebaseerd is op zijn eigen overtuiging kan verzoeker deze beoordeling, die overigens ten overvloede wordt gemaakt, niet aan het wankelen brengen. Verzoeker brengt met name niets in tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat het gezamenlijk adres dat vermeld is in de notariële akte van 30 april 2013 gebaseerd is op zijn eigen verklaringen, wat trouwens steun vindt in het betrokken stuk. Met zijn simpel betoog dat *“een samenlezing van alle stukken [...] genoeg [toont] dat de verzoeker en zijn partner op het ogenblik van de aanvraag tot verblijf reeds meer dan een jaar samenleefden”*, kan verzoeker de door de verwerende partij gedane beoordeling van de aangebrachte stukken en de vaststelling, *“Uit de gegevens uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag”*, niet aan het wankelen brengen. Verzoekers argument dat de door hem neergelegde documenten zomaar worden verworpen, zonder verder onderzoek, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de door verzoeker neergelegde documenten wel degelijk werden onderzocht door de gemachtigde van de staatssecretaris.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA